

DN. VDALRICI ZASII
LL. DOCT. CLARISSIMI, IN
TIT. FF. DE RE IVDICA-
TA, LECTVRA.

Cum gratia & priuilegio in
annos quinque.

BASILEAE

APVD IO. BEBELIVM

M D XXXVIII.

DN. VDALRICI ZASII

IN TIT. FF. DE RE IUDI-

CATA, LECTURA.

TITUS est hic titulus ad practicā, & multis in locis sa-
tis difficilis. Gl. continuat eum ad precedentes, cuius
continuatio non est tuta quo ad hoc, quod gl. suppo-
nit, dominia rerum querri per sententias. Est enim a-
ctis Doct. disceptatio & cōflictus, an per sententiam
uictricem acquirantur rerū dominia; ut, si eḡi rei uen-
dicatione ad fundū quā occupauerat Titius, ego uincio in iudicio, obti-
neo sententiā, an per hāc sententiā sim factus dominus? gl. hoc, ut dixi,
supponit in continuatione. Idē tenuit gl. in l. ex hoc iure. ubi Claud. de
Sisell. recitat multas opiniones. Verū cū hoc sit extra materiā, nolo in
hoc diffundi: solitus tamē sum cōcludere in eodē puncto, quod sen-
tentia præsumptiue operatur aliquid in dominio: unde uictor qui per sen-
tentiam uicit, præsumitur dominus rei quam obtinuit, sed reuera non
est factus dominus, si nō prius fuit. Sententia non facit dominum, sed
ex ea præsumitur uictor esse dominus, quia res iud. pro ueritate habe-
tur. l. res iud. infra de reg. iur. & haec in foro contentioso. In foro cōsci-
entiae iste uictor non efficit tutus, si sciret se male obtinuisse sententiam:
quia rerum dominia transferuntur traditionibus ex consensu & iusta
causa, & nunquam nuda traditio facit accipientem dominum. l. nun-
quā nuda. l. traditio. suprà de acquir. rer. dom. unde sola præsumptio
facit uictorem tutum in foro fori, in foro contentioso. Accipiamus
rubrum tit. nostri, quod tria continet. Tractat em̄ primo de re iud. de-
inde de effectu sententiarū, & tandem de interlocutionibus iudicium.
Primam partem tractat l. i. cum similib. Secundam tractat l. à diuo pio.
etiam cum similib. Tertia pars habetur in l. quod iussit. infra eod. quæ
quidem omnia Imperator in C. per multos tit. explicuit, quia seorsim
desentētis, alio loco de re iud. & item alio tit. de interlocutionibus tra-
ctauit: sed hoc fecit causa maioris declarationis, & ut in singulis distin-
ctius procedere. Coll. ex isto rubro, sententiā differtre à re iud. quia
primo dicitur de re iud. deinde de effectu sententiarum, quasi sententiae
non sint res iud. sed de hoclām suo ordine dicemus. Item ex rub. coll.
quod appellatione sententiæ, nō uenit interlocutoria. Interlocutio iu-
dicis nō continetur uerbo sententiæ, ceteris paribus; hic enim in rubro
ut separata ponuntur, & facit l. interlocutio. C. cōminationes, epistles,
program. &c. de hoc dicemus in l. quod iussit. infra eo. Vnde, ceteris
paribus, in statutis si fiat mentio sententiarū, non continebitur interlo-
cutoria, quod est nota dignum: nisi fortasse materia subiecta aliud exi-
gat: ut cum dicimus, Parendum esse sententiæ iudicis, hic etiam com-

Sententiae & re
iud. difficiunt.

A